

μὴν εἰσαγωγῆς, ὡς πρὸς τὰ σιτηρὰ, σήμερον ἐγένετο λιμὴν ἐξαγωγῆς.

BENETIA. Αἱ δὲ μετὰ τῆς Βενετίας ἐμπορικαὶ ἡμῶν σχέσεις παρακμάζουσιν ἔτι μᾶλλον, διότι μετὰ τὸν ἀπὸ τῆς Λομβαρδίας χωρισμὸν, φηρισθέντων τελωνικῶν φόρων, ἐνεκρώθη ἡ μεταξὺ τῶν πρώτων δύο συννηνωμένων ἐπαρχιῶν ἐμπορία. Τὸ 1861 κατέπλευσαν εἰς Βενετιανὰ πλοῖα ἡμέτερα 98, τόνων 15,033 καὶ ἀπέπλ. 103, τόν. 31,313. Τὸ 1862 κατέπλ. 124 τόν. 22,875 καὶ ἀπέπλ. 124 τόν. 23,333. Τὸ 1863 κατέπλ. 37, τόν. 5,550 καὶ ἀπέπλ. 34, τόν. 4,923. Τὸ δὲ 1864 κατέπλ. 26, τόν. 6,827 καὶ ἀπέπλ. 26, τόν. 6,513.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 364 φυλλάδιῳ Αἰνίγματος καὶ τοῦ Γρίφου.

Ἄραψ — Ψαρά.

Διπλοῦν ὀρώσιν οἱ μανθάνοντες γράμματα.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

Ἀξιότιμς συντάκτα τῆς Πανδώρας.

Πεισθῆς εἶθι θά εὔρη ἡ παράκλησίς μου χάραν,
Τὰ ἐξῆς αἰνίγματά μου νά τεθοῦν εἰς τὴν Πανδώραν
Ἐξαιτοῦμαι εὐσεβάστως.
Ἄν δὲ παρατηρηθῶσι γραφικαὶ τινες ἁλλείψεις,
ἢ τῶν μέτρων μου προσέτι,
Συγκατάδασιν, ἐλπίζω, ν' ἀποδώσῃς δὲν θά λείψῃς
εἰς τὰ ἑνδεκά μου ἔτη.

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Τοῦ λός, ἀλλὰ διήνοιξα τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κόσμου
Λοιπὸν τί βλάβην ἔχετε ἂν ἔχασα τὸ φῶς μου;
Καὶ μ' ἔλην τὴν τυφλότητα ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς,
Χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασαι διόλου νά βαδίσῃς.
Ἄν κεφαλὴν καὶ τράχηλον ἐπίσης ἀφαιρέσῃς,
Καὶ τῶν ποδῶν τὸν ἓνα μου μακρὸν ἀποτελέσῃς,
Τότε μ' εὕρισκεις ἑνδοξὸν εἰς ἔλα τὰ πεδία,

Ἀροτὰς καταδιώκοντα, τοράννους καὶ θηρία.
Ἄν δὲ ὁ τράχηλος ὁμοῦ καὶ ἡ καρδία λείψῃ,
Τί μέλλει τότε ἐξ αὐτοῦ, νομίζεις, νά προκύψῃ;
Ἡ μ' ἔχουν ὡς θεμέλιον ἔς ὄλας τὰς ὑποθέσεις,
Ἡ χρησιμότης ἔς τῶν Κρατῶν τὰς ἄκρας διαιρέσεις.
Ἡ ἂν τὸ πνεῦμα τὸ δασύ ἔς τὸ ἄλλο μετατρέψῃς,
Τὸ ὄμμα εἰς τὰ ὑψηλά χρειάζεται νά στρέψῃς.
Καὶ τότε ὑπερήφανον θά με παρατηρήσῃς.
Προσμένω, φίλε λογικέ, νά ἴδω· «θά με λύσῃς»;

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'.

Νέος ὢν ἐμὲ λατρεύεις· πλὴν ἀφοῦ με πλησιάσῃς
Ἦδονάς, τρυφάς, δυνάμεις χρεωστικὰς νά θυσιάσῃς.
Ἄν τὸ μέσον γράμμα πρώτον, καὶ τὸ πρότερον τρίτον θέσῃς·
Ἐξθενημένον τότε νά μ' εὕρῃς μὴ ὑποθέσῃς·
Ἄλλ' ἐνώπιόν μου κόπτει τὸν ἀνδρεῖόν του αὐχένα,
Ὁ ζυγὸν ἀποτεινάζας Ἕλληνα τοῦ εἰκοσιένα.
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου ἐμοὶ κόψῃς καὶ με μεταστρέψῃς,
Εἰς τὰ ὄπλα τότε πάλιν τὴν διάνοισιν θά στρέψῃς.
Ἀφαιρῶν τὰ ἄκρ' ἂν θέσῃς δασὺ πνεῦμα καὶ ὀξεῖαν
Θεῖαν βλέπεις λατρευθεῖσαν εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.
Ἄν δὲ κεφαλὴν καὶ πόδα κόψῃς ἀναγραμματισῇς
Νά μὴ λείψω, παρακάλεῖ, ἐπειδὴ πῶς θέλει ζήσῃς;
Δι' αὐτὸ μὴ ἀπορήσῃς.

Ἐν τῇ Κωνσταντίνου πόλει
Ἐράφω ἐν μηνὶ Μαίῳ
«Φθίνοντι (ἄς ἐλληνίστω)
Ἐν τῷ Διπλοκτιονίῳ.
Μὴ θαυμάσῃς δὲ ἂν ἴδῃς
Ὅτι εἶνε τ' ὄνομά μου Ν. καὶ Γ. Ὁχνηδῆς

ἩΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

ΦΥΛ. 363, σελ. 83, στήλ. α, στίχ. 29, καὶ
στήλ. β, στίχ. 47, καὶ σελ. 85, στήλ. α, στίχ.
25. Ἄντι ἐξηγεῖ, γράφει: ἐρμηνεύει. — Σελ. 87,
στήλ. α, στίχ. 24. Ἄντι ἐξήγησις, γράφει: ἐρμη-
νεία.

ΦΥΛ. 364, σελ. 417, στήλ. α, στίχ. 27. Ἄντι
ἐξηγεῖ, γράφει: ἐρμηνεύει. — Σελ. 418, στήλ. α,
στίχ. 1. Ἄντι ἱππων, γράφει: ἱπποκόμων. Ἐν τέ-
λει δὲ τῆς σημειώσεως πρόσθετος: ἐπεὶ ἀναλογεῖ τῷ
καθ' ἡμᾶς: Στανδάρης.

ΓΡΙΦΟΣ.

